

Cal Vima

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Gargallà. Al nucli.
Emplaçament Al centre del nucli urbà de Gargallà

Coordenades:

Latitud: 41.96986284770878
Longitud: 1.699415472036794
UTM Est (X): 392237
UTM Nord (Y): 4647248

Classificació

Número de fitxa 08132 - 69
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 44903DF0737N
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 12/03/2003 - 01:00

Descripció

Masia que es troba en el nucli del poble de Gargallà, davant de l'església de Sant Andreu. És una casa que forma part d'un conjunt i que ha estat fruit de diferents ampliacions al llarg de la seva història, ampliacions que es reflecteixen en l'obra. La casa és de planta rectangular, allargada de nord a sud i paral·lela a ella hi ha

unes corts que deixen un pati central que formen un tancat a modus de baluard. S'accedeix a aquest conjunt a través d'una porta adovellada d'arc de mig punt rebaixat. A la part externa d'aquest conjunt s'alcen dos coberts més de pedra i obra de finals del segle XVIII aproximadament. L'estructura longitudinal de la casa es fruit dels diferents afegits i ampliacions, és un edifici de planta, pis i golfes. Distingim quatre cossos perpendiculars a la façana principal que s'obre a llevant. El primer i el segon cos de l'esquerra (sud) era l'antiga casa dels masovers; destaquen dos arcs diafragma en cada un dels cossos i que actualment estan tapiats ja que s'han incorporat als murs. El cos del sud té una espitllera i dos contraforts paral·lels el suporten per l'exterior; el sostre interior és de bigues de fusta posades molt juntes, possiblement perquè suportaria un antic llosat de pedra. Sobre aquest cos hi ha l'eixida oberta a l'exterior amb tres arcs de mig punt rebaixats de maó i en la que hi ha una habitació a la banda de llevant amb porta amb llinda decorada (1708, Joseph Pujol, i un Crismó al centre). En aquesta eixida hi ha un pou de pedra. El segon cos té la sala situada al primer pis, en la que destaca el rellotge de peu encastat a la paret amb portes de fusta tallades. El tercer cos possiblement es construís més tard per unir aquesta casa i la que constitueix el quart cos, ja que totes dues tenen arcs diafragma i per tant la construcció seria de la mateixa època. En aquest es conserva una porta de pedra amb els muntants i la llinda amb decoració tallada i una creu al centre. El quart cos és el més complex i el més antic de tot el conjunt. En ell es troba l'escala de pedra que fa angle i que porta al pis, i en la planta baixa hem de distingir dos cossos més: el de més a l'esquerra és el més antic i seria la primera casa ja que conserva dos murs fent angle (sud i oest) amb opus spicatum des de la base fins al sostre, fet amb pedres planes i molt ben disposades, i que també es pot veure des de l'exterior ja que s'ha picat la part baixa del mur. Al costat d'aquest cos es va fer un altre cobert amb volta apuntada i comunicat amb aquest amb un arc diafragma. En aquest cos hi ha la sortida de la tina (que es troba darrera de l'escala), excavada al terra de pedra i que possiblement fou la mateixa que ja existia a l'edat mitjana. S'accedeix al cos dels murs d'opus spicatum a través d'una porta amb llinda de fusta doble i que probablement fou l'entrada primitiva de la casa orientada a llevant. Posteriorment es va afegir un cos que tanca la casa per nord-est i en el que es van obrir dos arcs de mig punt fent angle i que li donen una bellesa singular a la façana de la casa i fruit de l'ampliació que es va fer per la banda de llevant. A la façana nord hi ha una finestra al primer pis amb llinda i la data 1791, que correspon a l'habitació principal amb alcova.

Història

Cal Vima forma part del nucli a l'entorn de la parròquia de Sant Andreu de Gargallà. Aquest petit nucli es va originar com una sagrera protegida per l'església. Gargallà pagava delmes al monestir de Ripoll, tot i que després passà a formar part de la batllia de Cardona (al segle XIII). Cal Vima seria una de les primeres cases que es van construir en aquesta sagrera, ja que l'evidència arqueològica (parament d'opus spicatum) ens confirma la seva antigüitat medieval. Al fogatge de 1553 és esmentat Antoni Vinia, fogatjat a Gargallà, col·lecta de Cardona (IGLESIES, 1979). La família actual encara conserva el cognóm Vima, tot i que és possible que ara es perdi ja que és per línia materna.

Bibliografia

IGLÉSIAS, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona.

